ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ସତାବନ୍ନାଟିଏ

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ କୋରେଶଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକତାର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger

2024-03-25

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଆମକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏହା କୁରୁଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଦାନିଏଲ କେବଳ କୁରୁଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ବଞ୍ଚିଥିଲେ, କିମ୍ବା ଅବିରତ ରହିଥିଲେ।

> ଏବଂ ଦାନିଏଲ ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ। ଦାନିଏଲ 1:21.

ଦୁଇ ବର୍ଷ ଧରି କୁରୁସ ମେଦୀୟ ଦାରିୟାବେଶଙ୍କ ସହ ପ୍ରାୟତଃ ସହ-ଶାସନ କରୁଥିଲେ; ତେଣୁ ଏହା ତାଙ୍କର ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ଏହା ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଥିଲା।

> ପର୍ସୀୟର ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ବେଲଟେଶତ୍ସର ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଏକ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା; ଏବଂ ସେହି ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଦୀର୍ଘ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ବିଷୟକୁ ବୁଝିଲେ, ଓ ସେହି ଦର୍ଶନର ଅର୍ଥ ଅନୁଭବ କଲେ। ଦାନିଏଲ 10:1.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବରେ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ଦର୍ଶନରେ କୋରେଶଙ୍କ ପରିଚୟ କରାଯାଇଛି। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି, ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସମସ୍ତ ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ବିଶେଷତାକୁ ଧାରଣ କରିଥାଏ। ପ୍ରଥମ ଦୂତରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାରର ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ହେଲା, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର," "ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ," କାରଣ "ତାଙ୍କର ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସିଯାଇଛି।"

ଡାନିଏଲ ଏବଂ ସେହି ତିନି ଶ୍ରେଷ୍ଠଜନ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିଥିଲେ" ବୋଲି, ସେମାନେ ବାବିଲୋନର ଖାଦ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଶାକାହାରୀ ରହିବାକୁ ବାଛିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷାରେ, ଡାନିଏଲ ଏବଂ ସେହି ତିନି ଶ୍ରେଷ୍ଠଜନ ବାବିଲୋନୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିପରୀତତାରେ ନିଜମାନଙ୍କର ସୁସ୍ଥ ଦେଖାଶୁଣା ଦ୍ୱାରା "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେଇଥିଲେ।" ତିନି ବର୍ଷ ପରେ, "ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା" ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ସମସ୍ତ ବାବିଲୋନୀୟ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନେ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲି ପାଇଲେ।

ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାରର ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ଶେଷ ସମୟରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ଆଲୋକ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଧରାଯାଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରେ, ଶ୍ୱେତ କରେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା କରେ। ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେପରି ଶେଷ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସେହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ, ଯାହାରେ ତିନିଜଣ ଦୂତ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମିଳିତ, ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାର ହେବାରୁ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚଉଦର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମା କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମାର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯେପରି ଏହା ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଥିଲା।

ଦାନିଏଲର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚଉଦର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବାରୁ, ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ଦୁରାର ସମତଳଭୂମିର ପରୀକ୍ଷା। ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ଥିବା ତାହାର ସତର୍କବାଣୀ ସହିତ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦାନିଏଲର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ କୋରେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ଏବଂ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯାହା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନ, କୋରେଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଜାଣୁଛୁ ଯେ ସେହି ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ହିଁ ଅଟେ, କାରଣ ଦାନିଏଲ କେବଳ କୋରେଶଙ୍କ

ପ୍ର ଥମ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ହିଁ ରହିଥିଲେ।

ଏହିପରି, କୁରୁଶ ଏମିତି ଏକ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ପ୍ରତୀକ ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ତିନି ବର୍ଷ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ସେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଏକ ପ୍ରତୀକ। କୁରୁଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନର ଶେଷ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି। କୁରୁଶଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛୁ ଯେ ସେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ତାଙ୍କର ତୃତୀୟ ବର୍ଷକୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିବା ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରେ; କିନ୍ତୁ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହ ଏହାକୁ ସେ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ।

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପର୍ସିଆର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କ ଯେ ସଂଘର୍ଷ ଚାଲିଥିଲା, ତାହାର ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ସାଇରସଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥିତିକୁ ଆଣିବା ସହ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ତିନୋଟି ଆଦେଶମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟିକୁ ଜାରି କରିବେ, ଯାହା ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଫେରି ଯାଇ ଯିରୂଶାଲେମ ଓ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ। ତୃତୀୟ ଆଦେଶ ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବ, ଯାହା ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ତୃତୀୟ ଆଦେଶ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ସାଇରସଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଦେଶ 1798 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ସାଇରସ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ତିନି ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା।

ଏହିପରି କରି କାଇରସ "ଶେଷ ସମୟ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ପ୍ରଥମ ଦୂତ (କାଇରସ) 1798 ମସିହାରେ ଆସିଥିବାବେଳେ "ଶେଷ ସମୟ" ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହେଲା। "କାଇରସ" ନାମଟି ପୁରାତନ ପାରସୀ ଶବ୍ଦ "Kūruš" ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବୋଲି ମନେ କରାଯାଏ, ଯାହାର ଅର୍ଥ "ସୂର୍ଯ୍ୟ," ଏବଂ ଏହା ସହ ଏଲାମୀୟ ଶବ୍ଦ "kursh" ଯୋଗ ହୋଇଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ "ସିଂହାସନ"; ଏହା ରାଜସତ୍ତା କିମ୍ବା ରାଜତ୍ୱ ସହିତ ଏକ ସମ୍ପର୍କ ସୂଚିତ କରେ। ଯିଶାୟ ମଧ୍ୟ କାଇରସଙ୍କର ଏହି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି।

> ଯିଏ କୋରେଶ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, "ସେ ମୋର ମେଷପାଳକ, ଏବଂ ସେ ମୋର ସମସ୍ତ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବ; ଯିରୁଶାଲେମକୁ ମଧ୍ୟ କହିବ, 'ତୁମେ ପୁନଃ ନିର୍ମିତ ହେବ'; ଏବଂ ମନ୍ଦିରକୁ, 'ତୁମର ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନ କରାଯିବ।'" ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଅଭିଷିକ୍ତଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ କୋରେଶଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତକୁ ମୁଁ ଧରିଅଛି, ଏପରି କହନ୍ତି—ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ବଶୀଭୂତ କରିବା ପାଇଁ; ଏବଂ ମୁଁ ରାଜାମାନଙ୍କର କଟିବନ୍ଧନ ଢିଲା କରିଦେବି; ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଇପଟିଆ ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କୁ ଖୋଲିଦେବା ପାଇଁ; ଏବଂ ସେହି ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୋର ଆଗରେ ଆଗୁଆ ହୋଇ ଯିବି, ଏବଂ ବାଙ୍କା ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ସିଧା କରିଦେବି; ମୁଁ ପିତଳର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବି, ଏବଂ ଲୋହାର ଅର୍ଗଳଗୁଡ଼ିକୁ ଦ୍ୱିଖଣ୍ଡିତ କରିଦେବି। ଏବଂ ମୁଁ ତୋତେ ଅନ୍ଧକାରର ଧନରାଶି ଓ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଲୁଚାଇଥିବା ସମ୍ପଦ ଦେବି, ଯେପରି ତୁ ଜାଣିପାରୁ ଯେ ମୁଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯିଏ ତୋତେ ନାମଧାରୀ କରି ଡାକିଅଛି, ମୁଁହିଁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର। ଯାକୁବ, ମୋର ଦାସ, ଓ ଇସ୍ରାଏଲ, ମୋର ମନୋନୀତ ପ୍ରଜାର ନିମନ୍ତେ, ମୁଁ ତୋତେ ନାମଧାରୀ କରି ଡାକିଅଛି; ତୁ ମୋତେ ଜାଣିନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୋତେ ଉପାଧି ଦେଇଅଛି। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆଉ କେହି ନାହିଁ; ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଈଶ୍ୱର ନାହିଁ; ତୁ ମୋତେ ଜାଣିନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୋତେ ସଜ୍ଜିତ କରିଅଛି; ଯାହାଦ୍ୱାରା ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସ୍ଥାନରୁ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମଦିଗରୁ ଲୋକମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆଉ କେହି ନାହିଁ। ଯିଶାୟ 44:28–45:6.

କିରୁସ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ "ଅଭିଷିକ୍ତ" ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ମେଷପାଳକ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ନିର୍ମାଣ କରେ ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରେ। ସେହି ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିବା ସହ ଜଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହିଜଣ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହିଜଣ ଯିଏ ଖୋଲନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ମଣିଷ ବନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ମଣିଷ ଖୋଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ କିରୁସ୍‌ଙ୍କୁ "ଅନ୍ଧକାରର ଧନଭଣ୍ଡାର ଏବଂ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଲୁକ୍କାୟିତ ସମ୍ପଦ" ଦିଆଯାଇଛି। କିରୁସ୍ ସଂଶୋଧନାତ୍ମକ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କର ରେଖା ଉପରେ ଅନେକ ପଥଚିହ୍ନ ପୂରଣ କରନ୍ତି।

ସେ ଶେଷ ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଆସେ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକର ମୋହର ଖୋଲାଯାଏ, ଏବଂ ତାହାପରେ "ଅନ୍ଧକାରର ଭଣ୍ଡାରର ଓ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଲୁକାୟିତ ସମ୍ପଦ" ଠାରୁ ଆସୁଥିବା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ। ସେହି "ଅନ୍ଧକାରର ଭଣ୍ଡାରର ଓ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଲୁକାୟିତ ସମ୍ପଦ" ହିଁ "ଭିତ୍ତି" ଗଠନ କରେ, ଯାହାକୁ "ନିର୍ମାଣ" କରାଯାଏ, ଏବଂ "ମନ୍ଦିର"କୁ, ଯାହାକୁ "ସ୍ଥାପନ" କରାଯିବ। କୁରୁଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ "ଅଭିଷିକ୍ତ", ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ବାପ୍ତିସ୍ମାବେଳେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ। ଏହିପରି କୁରୁଶ କେବଳ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ଆଗମନ ନୁହେଁ, ସେ ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ମଧ୍ୟ, ଯିଏ ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଅବତରଣ କରିବାବେଳେ ତାହାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେଇଥାଏ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବା ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅବତରଣ କରିଥିଲେ। ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱାର କିମ୍ବା "ଫାଟକ" ଖୋଲିଲେ, ଯାହା ଏକ ଫାଟକ ଥିଲା ଯେଉଁଥି ଅବରୁଦ୍ଧ ଥିଲା। କୁରୁଶ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆଗମନକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

କୋରେଶ ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ପାଖରେ ସମସ୍ତ ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସବୁ ଉପାଦାନ ଅଛି। କୋରେଶ ୧୭୯୮ ମସିହାର ଅନ୍ତକାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଆସିଲେ। କୋରେଶ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮୪୦କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା (ଅଭିଷିକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା)। ସେ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ୧୮୪୨ ମସିହାର ମେ ମାସରେ ୧୮୪୩ ଚାର୍ଟର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, କାରଣ ୧୯ ଏପ୍ରିଲ ୧୮୪୪ର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାବସ୍ଥାରେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପୃଥକ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ର ମହା ନିରାଶାବସ୍ଥାରେ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ପୃଥକୀକରଣକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନର ସମସ୍ତ ପଥଚିହ୍ନ ସାଇରସ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା; ଏହିକାରଣରୁ ସେହି ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଏକଶେ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ପଥଚିହ୍ନମାନଙ୍କରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଚିହ୍ନମାନେ ଦେଖାଯାଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସର ପୂର୍ବଚେତାବନୀ ସ୍ୱରୂପ ହେବ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ।

> "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରକାର ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଇ ନଥାଏ, ବରଂ ଏମିତି ଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମଣିଷମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ସେହି ଆଗମନ ସମୀପେ ଆସିଛି। ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ: 'ସୂର୍ଯ୍ୟରେ, ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଓ ତାରାମଣ୍ଡଳରେ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯିବ।' ଲୂକ 21:25। 'ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ, ଚନ୍ଦ୍ର ତାହାର ଆଲୋକ ଦେବ ନାହିଁ, ଆକାଶର ତାରାମାନେ ପଡ଼ିବେ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ଶକ୍ତିମାନ୍ତମାନେ କମ୍ପିତ ହେବେ। ତାହା ପରେ ସେମାନେ ମହାଶକ୍ତି ଓ ମହିମାସହିତ ମେଘମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବେ।' ମାର୍କ 13:24–26। ପ୍ରକାଶନକାରୀ ଏପରିଭାବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ହେବାକୁ ଥିବା ଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଚିହ୍ନଟିର ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: 'ଏକ ମହା ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା; ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ କେଶମୟ ଚଟାଇ ପରି କଳା ହୋଇଗଲା, ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତପରି ହେଲା।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 6:12।"
>
> "ଏହି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଊଣେଇଶତମ ଶତାବ୍ଦୀର ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ପୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱରୂପ, 1755 ମସିହାରେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଭୂକମ୍ପମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ଭୟାବହ ଭୂକମ୍ପ ଘଟିଥିଲା।" The Great Controversy, 304.

ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ 1798ର କିଛି ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ 1755 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। 1798 ମସିହା ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନରେ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସମାପ୍ତି ଥିଲା, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ତାହାର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା ପ୍ରକୃତ ବାବିଲୋନରେ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ; ଏବଂ ସେହି ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଅବଧିର ଶେଷରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କୁରୁଶ୍ ଖୋଲା ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବେଶ କରି ବାବିଲୋନକୁ ଦଖଳ କଲେ ଏବଂ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କୁ ବଧ କଲେ।

> "ଆଜି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆ ହରାଇଯାଇଥିବା ମାନବଜାତିର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଦିବ୍ୟ ଯୋଜନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଗେଇ ନେବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ। ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଉପରେ ବାଧାଭୋଗ କରିଥିଲେ। ସୁସମାଚାରକୁ ତାହାର ଶୁଦ୍ଧତାରେ ପ୍ରଚାର କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ ଥିଲା, ଏବଂ

> ଯେମାନେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିବାର ସାହସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଆରୋପ କରାଯାଉଥିଲା। ଏହାର ପରିଣାମସ୍ୱ ରୂପ, ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ମହାନ ନୈତିକ ଦାଖକ୍ଷେ ତ୍ର ପ୍ର ାୟ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅଚାଷିତ ରହିଯାଇଥିଲା। ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ର ଆଲୋକରୁ ବଞ୍ଚ ିତ ହୋଇଥିଲେ। ଭ୍ର ାନ୍ତି ଓ ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱ ାସର ଅନ୍ଧ କାର ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ଜ୍ଞ ାନକୁ ପ୍ର ାୟ ମେଛିଦେବାକୁ ଧମକ ଦେଉଥିଲା। ଏହି ଦୀର୍ଘ ନିର୍ଦ୍ଦ ୟ ନିର୍ଯାତନାର ସମୟରେ ପୃଥିବୀରେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ କଳିସିଆ ତେଣୁ ସେହି ପରି ସତ୍ୟ ରୂପେ ବନ୍ଦ ୀତ୍ୱ ରେ ଥିଲା, ଯେପରି ନିର୍ବାସନର କାଳରେ ବାବିଲୋନରେ ଇସ୍ର ାଏଲ ସନ୍ତ ାନମାନେ ବନ୍ଦ ୀ ରଖାଯାଇଥିଲେ।" Prophets and Kings, 714.

ବାବିଲୋନର ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ସମାପ୍ତି 1798 ମସିହାର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ରୂପ ଥିଲା, ଏବଂ 1798 ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ଚିହ୍ନମାନ ଦେଖାଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନର୍ଆଗମନ ସନ୍ନିକଟ ଥିଲା।

> "ବାବିଲୋନର ପ୍ରାଚୀରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୋରେଶଙ୍କ ସେନାବଳର ଆଗମନ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାର ଚିହ୍ନ ଥିଲା ଯେ, ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ସେମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିଲା। କୋରେଶଙ୍କ ଜନ୍ମରୁ ଏକ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଅଧିକ ପୂର୍ବରୁ, ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ନାମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲା, ଏବଂ ବାବିଲୋନ ନଗରୀକୁ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦଖଳ କରିବାରେ ସେ କରିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ, ଓ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ବିଷୟରେ ଏକ ଅଭିଲେଖ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଇଥିଲା।" Prophets and Kings, 551.

ସାଇରସ୍‌ମଧ 1798 ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଚିହ୍ନମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ। ଦାରିୟସ୍‌ଓ ସାଇରସ୍‌ଙ୍କ ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇତିହାସକାରମାନେ କିଛିଯେତେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ। ମେଦୋ-ପାରସୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବାବିଲୋନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପରେ ଆସିଲା, ଏବଂ ମେଦୋ-ପାରସର ପ୍ରଥମ ରାଜା ଦାରିୟସ୍‌ଥିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ବାବିଲୋନକୁ ଜୟ କରିଥିବା ସେହି ସେନାପତି ତାଙ୍କର ଭାଣଜା ସାଇରସ୍‌ଥିଲେ, ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ଶେଷ ଭୋଜର ରାତ୍ରିରେ। ସାଇରସ୍‌ଓ ଦାରିୟସ୍‌ଉଭୟେ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଶେଷକାଳର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଯାହା ପୁନର୍ବାର 1989 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳର ମଧ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଶେଷ ସମୟ ହାରୋନ ଓ ମୋଶାଙ୍କ ଜନ୍ମଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ବର୍ଷର ଅନ୍ତର ଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ସର୍ବାଧିକ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସହିତ ପ୍ରତିରୂପିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସରେ ଶେଷ ସମୟ ଯୋହନଙ୍କ ଜନ୍ମଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଛଅ ମାସ ପରେ ତାଙ୍କ ଚାଚାପୁଅ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମଦ୍ୱାରା। ଶେଷ ସମୟର ଦୁଇଟି ପଥଚିହ୍ନ ଅଛି, ଏବଂ ଦାରିୟାବେଶ ଓ କୋରେଶ ଉଭୟେ ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦିତ୍ୱର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହା ବାରଶେ ସାଠି ବର୍ଷର ବନ୍ଦିତ୍ୱର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରିଥିଲା। 1798 ମସିହାରେ ପାପାଲ ପଶୁର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ ସେହି ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଦ୍ୱାରା ଅନୁସରିତ ହେଲା, ଯିଏ ସେହି ପଶୁର ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ତାହାଉପରେ ଶାସନ କରିଥିଲା। 1989 ମସିହାରେ ରୀଗାନ ଓ ପ୍ରଥମ ବୁଶ ଉଭୟେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଥିଲେ।

କୋରେଶ ସେହି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ସମୟର ଆଗମନକୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଶେଷ ସମୟକୁ ମଧ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଦୂତ ଅବତରଣ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର ସଶକ୍ତିକରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏବଂ ପରେ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନରେ ଗ୍ରହୀତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ—ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣର କାର୍ଯ୍ୟକୁ—ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନକୁ ମଧ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> ପାରସ୍ୟ ର ରାଜା କୂରଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ୍, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ବେଲେ ୍ଟଶଜ୍ଜ ର ବୋଲି ଡାକାଯାଉଥିଲା, ଏକ ବିଷୟ ପ୍ର କାଶିତ ହେଲା; ଏବଂ ସେହି ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦ ାରିତ ସମୟ ଦୀର୍ଘ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ବିଷୟକୁ ବୁଝିଲେ, ଓ ଦର୍ଶନର ଅର୍ଥ ବୁଝିବାର ଶକ୍ତ ି ପାଇଲେ। ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତିନି ସପ୍ତ ାହ ଧରି ଶୋକ କରୁଥିଲି। ମୁଁ କୌଣସି ରୁଚିକର ଆହାର ଖାଇ ନଥିଲି, ମାଂସ କିମ୍ବ ା ଦ୍ର ାକ୍ଷ ାରସ ମୋର ମୁଖକୁ ଆସି ନଥିଲା, ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତିନି ସପ୍ତ ାହ ସମାପ୍ତ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ମୁଁ କେବେ ମଧ ନିଜକୁ ଅଭ୍ୟ ଞ୍ଜ ନ କରି ନଥିଲି। ଏବଂ ପ୍ର ଥମ ମାସର ଚବ ି ଶତମ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମହାନଦୀର କୂଳେ ଥିଲି, ସେହି ନଦୀ ହିଦ୍ଦେ କେଲ ଥିଲା।

ଦାନିଏଲ 10:1–4।

ସାଇରସ ଏବଂ ବେଲ୍ଶେଶଜ୍ଜରଙ୍କ ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବେଲ୍ଶେଶଜ୍ଜରଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ ଯେମାନେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ହେଲେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, ଯେମାନେ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶେଷ ପିଢ଼ି। ସେମାନେ ସାଇରସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ସ୍ଥାପିତ, ଯାହା 1798, 1989, ଏବଂ September 11, 2001-ର ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ସାଇରସ ସେହି ସମସ୍ତ ମାର୍ଗଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେ July 18, 2020-ର ନିରାଶାକୁ, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଭାବେ କେଉଁଠି ସ୍ଥାପିତ ଅଛି, ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର କୁଞ୍ଜି ହେଉଛି ଦାନିଏଲ କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି।

ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଦାନିଏଲ (ବେଲ୍ଟଶସ୍ସର) ଉଭୟ "ବିଷୟ" ଓ "ଦର୍ଶନ" ବୁଝନ୍ତି। "ବିଷୟ" ହେଉଛି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "ଦାବାର," ଯାହାର ଅର୍ଥ "ବାକ୍ୟ"; ଏବଂ ଏହାକୁ ଗାବ୍ରିଏଲ "ଚାଜୋନ" ଦର୍ଶନ—ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ("ସାତ ସମୟ")—କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଥିବା "ଦର୍ଶନ," ଯାହାକି ଦାନିଏଲ ବୁଝନ୍ତି, ସେହିଟା ହେଉଛି ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର "ମାରେହ" ଦର୍ଶନ। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମାନେ 1989 ମସିହାର ଅନ୍ତକାଳରେ "ସାତ ସମୟ" କୁ ବୁଝିନଥିଲେ। ସେମାନେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ "ସାତ ସମୟ" କୁ ବୁଝିନଥିଲେ; ତେଣୁ ଦାନିଏଲ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ପରେ କୋରେଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରବଚନାତ୍ମକ ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନର ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ଦାନିଏଲ—ଅନ୍ତିମ ପ୍ରବଚନାତ୍ମକ ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ—ଉଭୟ "ବିଷୟ" ଓ "ଦର୍ଶନ" ବୁଝନ୍ତି।

ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଏକୋଇଶି ଦିନର ଶୋକକାଳରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଶୋକର "ସେହି ଦିନମାନରେ" ଦାନିଏଲ "ବିଷୟ"ଟିକୁ ବୁଝିଲେ, ଏବଂ ସେ "ଦର୍ଶନ" ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବୋଧ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ। "ବିଷୟ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସତ୍ୟଟି ଶୋକର ଦିନମାନରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ସଂଶୋଧନର ରେଖାମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ "ଶୋକ କରୁଥିବା" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ବିଜୟୋତ୍ସବୀୟ ପ୍ରବେଶର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଲାଜରଙ୍କ ପାଇଁ ମାର୍ଥା ଓ ମରିୟମଙ୍କ ଶୋକ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେହି ଶୋକକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ଯିରିମିୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଭାବରେ, ମିଲରୀୟ ଇତିହାସର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ପରବର୍ତ୍ତୀ ହତୋତ୍ସାହ ମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା।

> ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟସବୁ ମୋତେ ମିଳିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ଷଣ କଲି; ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ମୋର ହୃଦୟର ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ ହେଲା; କାରଣ, ହେ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ନାମରେ ଆହ୍ୱାନିତ ହୋଇଛି। ମୁଁ ଠଠୋଳିଆମାନଙ୍କର ସଭାରେ ବସିଲି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଆନନ୍ଦ କଲି ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭର ହାତର କାରଣେ ମୁଁ ଏକାକୀ ବସିଲି; କାରଣ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କ୍ରୋଧେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛ। ମୋର ବେଦନା କାହିଁକି ଚିରସ୍ଥାୟୀ, ଏବଂ ମୋର ଘାଉ କାହିଁକି ଅସାଧ୍ୟ, ଯାହା ଆରୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ମାନେ ନାହିଁ? ତୁମ୍ଭେ କି ମୋ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପରି, ଏବଂ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଉଥିବା ଜଳଧାରା ପରି ହେବ? ଯିରିମିୟ 15:16–18.

ଯିରିମିୟ "ଆନନ୍ଦ କରିଲେ ନାହିଁ," ଯେପରି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସୋଦୋମ ଓ ମିଶରର ନାଗରିକମାନେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ କରିଥିଲେ। "ଆନନ୍ଦ ନ କରିବା" ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଶୋକ କରିବା। ବେଲ୍ଶେଶଜ୍ଜରଙ୍କ ଶୋକ ସେହି ଶୋକକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ଜୁଲାଇ 18, 2020 ଓ ନଭେମ୍ବର 3, 2020 ତାରିଖରେ, ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶିଙ୍ଗମାନଙ୍କର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ସୋଦୋମ ଓ ମିଶରର ରାସ୍ତାମାନରେ ହତ୍ୟା କରାଗଲେ, ଯେଠାରେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଆମ ପ୍ରଭୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ ହେଲେ, ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଶୋକ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା।

ଶାସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମିଖାଏଲ ଭାବେ ପାଞ୍ଚ ଥର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି—ତାହାରୁ ତିନୋଟି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ, ଗୋଟିଏ ଯୁଦା ପୁସ୍ତକରେ, ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି। ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯାହାକି ଆମେ

ଏବେ ବିଚାର କରୁଛୁ, ମିଖାଏଲଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ ଦୁଇଥର ହୋଇଛି—ତେରହ ଓ ଏକୋଇଶ ପଦରେ—ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ବାରହ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତ ପଦରେ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି। ଯିହୁଦା ପୁସ୍ତକରେ, ମିଖାଏଲଙ୍କୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରହ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସେହି ମୋଶା ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି।

> ଏହେତୁ, ଯଦ୍ୟପି ତୁମେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ, ତଥାପି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ସ୍ମରଣ କରାଇବାକୁ ଚାହେଁ—ପ୍ରଭୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିବା ପରେ, ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲେ ନାହିଁ, ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ। ଏବଂ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥା ରକ୍ଷା କରିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନିଜମାନଙ୍କର ନିଜ ନିବାସ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାଦିନର ବିଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧକାର ତଳେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଶୃଙ୍ଖଳରେ ରଖିଛନ୍ତି। ସୋଦୋମ ଓ ଗୋମୋରା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖର ସହରମାନେ ମଧ୍ୟ, ସେହିପରି ଭାବରେ ବ୍ୟଭିଚାରରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଦେହର ପଛେ ଯାଇ, ନିରନ୍ତର ଅଗ୍ନିର ପ୍ରତିଶୋଧ ଭୋଗ କରୁଥିବାବେଳେ, ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେହିପରି ଏହି ଅଶୁଚି ସ୍ୱପ୍ନଦର୍ଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେହକୁ କଳୁଷିତ କରନ୍ତି, ପ୍ରଭୁତ୍ୱକୁ ତୁଚ୍ଛ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଗୌରବମୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଷ୍ଟ କଥା କହନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଧାନ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ମିଖାଏଲ ଯେତେବେଳେ ମୋଶାଙ୍କ ଦେହକୁ ନେଇ ସଇତାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କରୁଥିଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ, ବରଂ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ତିରସ୍କାର କରନ୍ତୁ।" ଯିହୁଦା ୫–୯।

ଯିହୁଦାର ପୁସ୍ତକରେ, ସଦୋମ ଓ ମିଶର — ଉଭୟଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ମହାନଗରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେଠାରେ ମୋଶେ ଓ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ବଧ କରାଯାଏ; ମୀଖାଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ମୋଶେଙ୍କ ଦେହକୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୋଶେ ଓ ଏଲିୟା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ତିନି ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ଦିନ ଧରି ମୃତ ଥିଲେ, ଏବଂ ମୀଖାଏଲ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କଲେବେଳେ ବେଲ୍ଟେଶସ୍ସରଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକର ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଶେଷ ହୁଏ। ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦, ପଦ ୧ରୁ ୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେହି ଶୋକକାଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯାହାର ସମାପ୍ତି ମୀଖାଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରାଯାଇବା ସମୟରେ ହୁଏ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବା।

> "ପିତା ମୋଶା ଓ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ଦୂତରୂପେ ଚୟନ କଲେ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ଆଲୋକଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କଲେ, ଓ ତାଙ୍କର ଆସନ୍ନ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ଭାଷଣ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟରୂପେ ବାସ କରିଥିଲେ; ସେମାନେ ମାନବୀୟ ଶୋକ ଓ କଷ୍ଟକୁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଯୀଶୁଙ୍କ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ତାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରକାଶ କରିପାରୁଥିଲେ। ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପାଖରେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାର ସ୍ଥାନରେ ଏଲିୟା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କିଛି ପରିମାଣରେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସଦୃଶ ଥିଲା। ଏବଂ ମୋଶା, ଇସ୍ରାଏଲର ନେତାରୂପେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ, ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ଭାଷଣ କରୁଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରୁଥିଲେ; ତେଣୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନଚାରିପାଖରେ ସମବେତ ସମସ୍ତ ସେନାବଳ ମଧ୍ୟରୁ, ଏହି ଦୁଇଜଣ ହିଁ ଈଶ୍ୱରପୁତ୍ରଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ।"
>
> "ମୋଶେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସରେ କ୍ରୋଧାବିଷ୍ଟ ହୋଇ, କ୍ରୋଧରେ ପାହାଡ଼ଶିଳାକୁ ଆଘାତ କରି ସେମାନେ ଯେ ଜଳ ପାଇଁ ଡାକୁଥିଲେ, ସେହି ଜଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇଦେଲେ, ସେ ମହିମାକୁ ନିଜ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କଲେ; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ଅକୃତଜ୍ଞତା ଏବଂ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବିଦ୍ରୋହୀ ସ୍ୱଭାବରେ ତାଙ୍କ ମନ ଏପରି ଭାବରେ ଆବୃତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯେ, ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ କରିବାବେଳେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମକୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ। ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ଥିଲା ଯେ, ସେ ପୁନଃପୁନି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସଙ୍କଟମୟ ସ୍ଥିତିରେ ଆଣିବେ, ଏବଂ ପରେ ସେମାନଙ୍କର ମହାନ ଆବଶ୍ୟକତାର ସମୟରେ ନିଜ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶେଷ କୃପାଦୃଷ୍ଟିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମକୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ମୋଶେ, ନିଜ ହୃଦୟର

ସ୍ୱାଭାବିକ ଉତ୍ତେଜନାକୁ ମାନି ନେଇ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ସମ୍ମାନ, ତାହାକୁ ନିଜ ପାଇଁ ଆତ୍ମସାତ୍ କଲେ, ଶୟତାନର ଶକ୍ତି ଅଧୀନ ହେଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ ନିଷିଦ୍ଧ ହେଲେ। ଯଦି ମୋଶେ ଦୃଢ଼ ରହିଥାନ୍ତେ, ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ନେଇଯାଇଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ପରେ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖିବା ବିନା ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଦେଇଥାନ୍ତେ।”

“ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ମୋଶା ମୃତ୍ୟୁର ମାଧ୍ୟମରେ ଗତ ହେଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେହ ପଚନ ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ ଦେବପୁତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରି ତାଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କଲେ। ଯଦ୍ୟପି ଶୈତାନ ମୋଶାଙ୍କ ଦେହକୁ ନେଇ ମୀଖାଏଲଙ୍କ ସହ ବିବାଦ କଲା ଏବଂ ତାହାକୁ ନିଜର ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଶିକାର ବୋଲି ଦାବି କଲା, ତଥାପି ସେ ଦେବପୁତ୍ରଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ପ୍ରବଳ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ; ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ଓ ମହିମାନ୍ୱିତ ଦେହଧାରୀ ମୋଶାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣମାନଙ୍କୁ ବହି ନିଆଯାଇଲା, ଏବଂ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସମ୍ମାନିତ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ପିତା ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ।”

“ନିଜମାନେ ଏପରି ଭାବରେ ନିଦ୍ରାରେ ପରାଜିତ ହେବାକୁ ଦେଇଥିବାଦ୍ୱାରା, ଶିଷ୍ୟମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କ ଓ ମହିମାନ୍ୱିତ ମୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ସଂଭାଷଣକୁ ହରାଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ହଠାତ୍ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗିଉଠି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସେହି ଉତ୍କର୍ଷ ଦର୍ଶନକୁ ଅବଲୋକନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପରମାନନ୍ଦ ଓ ଭକ୍ତିଭୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୀପ୍ତିମାନ ରୂପକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିବାବେଳେ, ସେମାନେ ନିଜ ହାତଦ୍ୱାରା ନିଜ ଚକ୍ଷୁମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କରିବାକୁ ବାଧ ହୋନ୍ତି, କାରଣ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ଆବୃତ କରିଥିବା ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟର କିରଣ ସଦୃଶ ଆଲୋକରଶ୍ମି ବିକିରଣ କରୁଥିବା ସେହି ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ମହିମାକୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରେ ସହନ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ଅତ୍ୟଳ୍ପ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଆଖିଆଗରେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଦୀପ୍ତିମାନ ସତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିଥାନ୍ତି।” The Spirit of Prophecy, volume 2, 329, 330.